

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Kranjčevićeva 8,52100 Pula-Pola

Posl.br. P-127/2026-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Puli-Pola, po sucu toga suda Mirni Mačešić-Biscuoli kao sucu pojedincu, u građansko pravnoj stvari tužitelja **Gorički Jovanka** iz Valbandona, Ulica Voćarska 31, OIB: 37889364429, zastupana po punomoćniku Josip Valić, odvjetnik iz Pule, protiv tuženika **Raiffeisenbank Austria d.d.** iz Zagreba, Magazinska cesta 69, OIB: 53056966535, **radi utvrđenja ništetnosti**, nakon zaključene glavne rasprave održane dana 23. lipnja 2026. u prisutnosti tužitelja osobno, punomoćnika tužitelja, te u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, a objavljene dana 31. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Usvaja se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Utvrđuje se da je nišetna odredba čl. 3. Ugovora o kreditu broj: 118-50-6740923 sklopljen 03.03.2015. između tužitelja kao korisnika kredita sa jedne strane i tuženika kao davatelja kredita sa druge strane koja odredba glasi;

"Naknada: 1,60 % od iznosa kredita, maksimalno 1.000,00 kuna, jednokratna, naplaćuje se prilikom prvog korištenja kredita."

II Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak parničnog postupka odmjerjen u sveukupnom iznosu od 856,18 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 23.06.2026. do isplate po stopi koja se određuje se za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01.01. a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 01.07. te godine, sve u roku od 15 dana.

O b r a z l o ž e n j e

1. Tužitelj u tužbi navodi da je sa tuženikom zaključio ugovor o kreditu pod brojem: 118-50-6740923 dana 03.03.2015. u Puli. Nadalje navodi da je u čl. 3. predmetnog ugovora o kreditu ugovoreno da je tužitelj dužan za obradu zahtjeva i odobravanje kredita platiti naknadu od 1,60 %, odnosno maksimalno 1.000,00 kuna

od iznosa kredita jednokratno koja naknada se naplaćuje prilikom prvog korištenja kredita. Tuženik da je tužitelju 03.03.2015. na temelju te odredbe a na ime troškova obrade zahtjeva i odobravanje kredita naplatio iznos od 960,00 kuna, odnosno danas 127,41 eura. Nadalje navodi kako je tuženik predmetni ugovor o kreditu koji u naravi predstavlja potrošački ugovor sam sastavio tekst ugovora i radilo se o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru iz čl. 49. i 81. Zakona o zaštiti potrošača. Takav ugovor da je tužitelju kao potrošaču dao na potpis a da prethodno o niti jednoj ugovornoj odredbi iz predmetnog ugovora nije pregovarao sa tužiteljem. Tužitelj smatra da nije imao utjecaj na sadržaj ugovornih odredbi što da je dovelo do značajne neravnoteže u pravima i obavezama ugovornih strana na štetu potrošača obzirom da nije o tome bio informiran, a u ugovoru da nisu navedeni parametri iz kojih bi se moglo zaključiti koje troškove tuženik naplaćuje kao jednokratnu naknadu za obradu zahtjeva za sklapanje kredita i zbog čega iznose upravo 1,60 % od iznosa kredita. Smatra da je stoga odredba čl. 3. Ugovora o kreditu nepoštena a samim time i ništetna temeljem čl. 87. Zakona o zaštiti potrošača. Predlaže da se njegov zahtjev usvoji i da mu se nadoknadi trošak parničnog postupka.

2. Tuženik iako je uredno pozvan na davanje odgovora na tužbu, pripremno ročište te ročište za glavnu raspravu do zaključenja glavne rasprave nije dao odgovor na tužbu niti bilo kakvo očitovanje na navode iz tužbe.

3. U dokaznom postupku pročitani su ugovor o kreditu, potvrda banke o visini sporne naknade, van sudski dopis tužitelja na strani 12 spisa, pročitani su iskazi tužitelja.

4. Tužbeni zahtjev tužitelja osnovan je u cijelosti.

5. Između stranaka nije sporno:

- da su tužitelj kao korisnik kredita i tuženik kao davatelj kredita dana 03.03.2015. sklopili ugovor o kreditu pod brojem: 118-50-6740923;

- da je kreditor osnovom navedenog ugovora iz 2015. isplatio tužitelju kredit u iznosu od 60.000,00 kuna na razdoblje od 116 mjeseci uz ugovorenu kamatnu stopu od 7,52 % godišnje;

- da je tužitelj vratio cijeli kredit te da po tom osnovu nema dugovanja prema tuženiku;

- da je tuženik prilikom sklapanja kredita sukladno čl. 3. Ugovora o kreditu naplatio tužitelju 960,00 kuna, odnosno 127,41 eura jednokratne naknade

6. Između stranaka je sporna pravna valjanost odredbe čl. 3. Ugovora o kreditu broj 118-50-6740923 koja glasi:

" Naknada: 1,60 % od iznosa kredita, maksimalno 1.000,00 kuna, jednokratna, naplaćuje se prilikom prvog korištenja kredita."

7. Sukladno čl. 96. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača (dalje ZZP) ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Prema st. 2. iste norme smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je tu odredbu unaprijed formulirao i pripremio trgovac zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca. Konačno čl. 96. st. 4. ZZP propisano je da ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed formuliranom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo tada je to dužan i dokazati što u ovome slučaju nije.

8. Uvidom u ugovor o kreditu kojega su stranke sklopile 03.03.2015. sud utvrđuje da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru kojega je pripremio tuženik. To proizlazi iz njegova sadržaja, a napose:

- iz glave ugovora: kreditor: (Raiffeisenbank Austria d.d Zagreb, korisnik kredita: Gorički Jovanka...)

- čl. 3. (...naknada 1,60 % od iznosa kredita, maksimalno 1.000,00 kuna, jednokratna, naplaćuje se prilikom prvog korištenja kredita...);

- čl. 8. (...korisnik kredita obavezuje se dostaviti kreditoru suglasnost o zapljeni novčanih primanja s učinkom pravomoćnog rješenja o ovrsi..., običnu zadužnicu kojom se kreditora neopozivo ovlašćuje da radi namirenja dospjelih tražbina po ovom ugovoru zapljeni sva novčana primanja tužitelja)

- čl. 9. (...korisnik kredita svojim potpisom na ovom ugovoru izjavljuje da je suglasan i da prihvaća primjenu odluke o tarifi naknada za usluge koje obavlja kreditor kao i odluku o kamatnim stopama te sve njihove kasnije izmjene i dopune te otplatni plan...)

9. Upravo citirani sadržaj pojedinih odredbi ugovora ukazuje da je njegov sadržaj unaprijed pripremio tuženik kao kreditor. To možda najbolje ilustrira odredba čl. 9. prema kojoj tužitelj unaprijed prihvaća sve izmjene i dopune akata banke (tarife, odluke o kamatnim stopama i dr.) iako ne zna niti može znati kada će se, po kojem kriteriju i u kojem sadržaju ti akti banke mijenjati ili dopunjavati. Naime, ako se tužitelj potpisom ugovora unaprijed suglasio s mogućom izmjenom pojedine odredbe tog ugovora po neodređenim uvjetima tada je logično zaključiti da o toj budućoj možebitnoj izmjeni ugovorne stranke neće pojedinačno pregovarati i na bazi sporazuma odrediti da li će neku odredbu izmijeniti i na koji način. Posljedično tome logično je zaključiti da su na isti način sklopili i sporni ugovor, a to je bez mogućnosti da tužitelj utječe na izmjenu ili dopunu bilo koje ugovorne odredbe već je svojim potpisom prihvatio uvjete na obrascu koje je unaprijed pripremila druga strana (tzv. adhezijski tip ugovora).

10. Tuženik do kraja dokaznog postupka nije sudu predočio niti jedan dokaz da je tužitelj imao mogućnost izmjene ili dopune pojedine odredbe ugovora. Nasuprot tome tužitelj u svom iskazu potvrđuje da po tom pitanju nije imao nikakve mogućnosti utjecaja na sadržaj ugovora te da ga je sklopio na način da je tuženik samostalno i

autonomno unaprijed odredio i pripremio sadržaj ugovora. Sud u cijelosti prihvaća iskaz tužitelja jer je isti logičan i životan, podudaran je saznanjima koja o toj materiji danas ima svaka prosječna osoba, a napose ga potvrđuje sadržaj samog ugovora koji sadržaj je ranije obrazloženo. Iz navedenog razloga sud zaključuje da se o odredbi čl. 3. Ugovora o kreditu (kao ni o bilo kojoj drugoj odredbi tog pravnog posla) nije pojedinačno pregovaralo (osim možda o visini zatraženog iznosa kredita) pa se ta odredba sukladno čl. 102. st. 1. u svezi s čl. 96. ZZP ima smatrati ništetnom.

11. Ništetnost odredbi čl. 3. ugovora proizlazi i iz čl. 1021. ZOO-a koja određuje prava i obveze stranaka ugovora o kreditu. Naime, prema navedenoj normi banka daje korisniku kredita kredit u novcu, a ovaj se obvezuje kredit vratiti i banci plaćati kamatu za pozajmljeni novac. Upravo ta odredba propisuje što banka može naplatiti korisniku kredita, a to su glavnica i ugovorne kamate. Sve ostale obveze koje banka nameće korisniku kredita, a koje ne proizlaze iz imperativne norme (čl. 1021 ZOO-a) jesu nedopuštene/ništetne.

12. Zbog svega navedenog sud smatra da je odredba čl. 3. Ugovora o kreditu ništetna pa je tuženik sukladno čl. 323. st. 1. ZOO-a dužan vratiti tužitelju nesporno naplaćen iznos od 127,41 eura jednokratne naknade sa zateznim kamatama.

13. Tužitelj je u cijelosti uspio sa postavljenim zahtjevom pa ima pravo na naknadu parničnog troška sukladno čl. 154. st. 1. u svezi s čl. 155. ZPP-a. Tako je tužitelju priznat trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku koji je odmjereno u skladu sa važećim odredbama odvjetničke tarife i utvrđenoj vrijednosti predmeta spora. Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe i pristup na dva ročišta za glavnu raspravu u sveukupnom iznosu od 300 bodova. Imajući u vidu vrijednost boda od 2,00, eura i PDV od 25 % tužitelju na ime odvjetničkog troška pripada iznos od 750,00 eura. Tome valja pridodati trošak plaćene pristojbe na tužbu u iznosu od 53,09 eura i na presudu u iznosu od 53,09 eura pa sveukupno dosuđeni trošak iznosi 856,18 eura.

U Puli 31. srpnja 2026.

S u d a c
Mirna Mačešić-Biscuoli

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu, u roku od petnaest (15) dana od dana ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu. O žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dna:

1. tužitelju po punomoćniku
2. tuženiku osobno

Broj zapisa: **9-3088b-7093c**

Kontrolni broj: **026f2-3f29f-be588**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Puli - Pola** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.